

tidig forslag om indsættelse af en række bestemmelser i §§ 114 a - 114 d i straffeloven, som indebærer en udvidelse af de persongrupper, som kan straffes i forbindelse med terrorisme. Der henvises nærmere til justitsministerens lovforslag.

Der vil endvidere kunne ske administrativ udvisning efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 25, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed eller for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

Endvidere foreslås det, at overtrædelse af følgende bestemmelser i straffelovens kapitel 20 om almenfarlige forbrydelser skal være omfattet af den samme udvidede adgang til udvisning i § 22, nr. 6: Straffelovens § 183, stk. 1 og 2, om forsætlig forvoldelse af sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud eller jernbane- eller anden transportulykke; straffelovens § 186, stk. 1, om forsætlig forvoldelse af fare for menneskers liv eller sundhed ved at fremkalde almindelig mangel på drikkevand eller ved at tilsætte vandbeholdninger, vandledninger eller vandløb sundhedsfarlige stoffer; straffelovens § 187, stk. 1, om forsætlig tilsættelse af gift eller andre stoffer til ting, som er bestemt til forhandling eller udbredt benyttet, med den følge, at tingens benyttelse udsætter menneskers sundhed for fare, eller behandling af fordærvede ting, således at den fordærvede tilstand skjules, samt udbredelsen heraf; samt straffelovens § 192 a, om indførsel, tilvirkning, besiddelse, anvendelse eller overdragelse af særdeles farlige våben eller eksplosivstoffer, der er egnede til at forvolde betydelig skade.

Der er endvidere foretaget visse konsekvensændringer som følge af lov nr. 465 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt IT-efterforskning).

Den tidligere bestemmelse i straffelovens § 284 vedrørte hæleri i forbindelse med bl.a. tyveri, underslæb, bedrageri, afpresning og røveri. Bestemmelsen – og de andre tidligere bestemmelser i straffeloven om hæleri, herunder den tidligere bestemmelse i straffelovens § 191 a, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 4 – er ved lov nr. 465 af 7. juni 2001 erstattet af en generel hæleribestemmelse i § 290, som strafpålægger den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse.

Det foreslås på den baggrund, at henvisningen til straffelovens § 284 udgår af bestemmelsen i § 22, nr. 6, og at der i stedet henvises til straffelovens § 290, stk. 2, som vedrører hæleri af særlig grov beskaffenhed samt erhvervsmæssigt hæleri. Det bemærkes i den forbindelse, at der efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 22, nr. 6, alene kunne ske udvisning efter bestemmelsen som følge af overtrædelse af hæleribestemmelsen i straffelovens § 284, hvis der var tale om hæleri af særlig grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 286. Det bemærkes endvidere, at narkotikahæleri er omfattet af udlændingelovens § 22, nr. 4, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 5.

Indføjelsen af de nævnte straffelovsbestemmelser i udlændingelovens § 22, nr. 6, betyder, at der – uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset, om udlændingen har opholdstilladelse som flygtning – kan ske udvisning, såfremt den pågældende efter en af de nævnte bestemmelser idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf.

Indføjelsen af de nævnte straffelovsbestemmelser i udlændingelovens § 22, nr. 6, betyder endvidere, at der skal ske udvisning, medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold, taler afgørende derimod, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. De i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold vedrører bl.a. udlændingens tilknytning til det danske samfund og udlændingens personlige forhold i øvrigt.

Udlændingelovens § 26, stk. 2, indebærer, at de i § 26, stk. 1, nævnte hensyn kun undtagelsesvis skal føre til undladelse af udvisning ved overtrædelse af de nævnte straffelovsbestemmelser. Om der foreligger sådanne særlige forhold, at der ikke skal ske udvisning, afhænger af en konkret proportionalitetsafvejning af på den ene side arten og grovheden af de begåede lovovertrædelser og på den anden side styrken af de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn.

Afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2, skal – uanset at det klare udgangspunkt er, at undladelse af udvisning ikke kan finde sted – anvendes i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 3 og 8.

Det bemærkes, at det forhold, at en udlænding udvises, ikke nødvendigvis indebærer, at den pågældende kan udsendes tvangsmæssigt af landet, jf. refolementsforbudet i udlændingelovens § 31. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 9.